

'Stealing Beauty'

*Bronzen beelden
van Lotta Blokker*

4 april – 13 september 2009

Van 4 april tot en met 13 september is in Museum De Buitenplaats in Eelde een tentoonstelling te zien van bronzen beelden van Lotta Blokker (Amsterdam, 1980). Begin 2007 waren al enkele beelden van Blokker te zien op de tentoonstelling 'Vooruitzien vol verwachting'. In het voorjaar en de zomer van 2009 is ze terug in Eelde met een overzichtstentoonstelling. In de fraaie museumtuin achter het monumentale zeventiende-eeuwse Nijsinghhuis zijn negentien beelden van Blokker opgesteld, gemaakt tussen 2003 en 2008.

Lotta Blokker geldt als een van de opvallendste jonge beeldhouwers van Nederland van dit moment. Tussen haar generatiegenoten springt ze eruit vanwege haar virtuoze techniek. Ze kreeg haar opleiding van 1999 tot 2003 aan The Florence Academy of Art in Florence. Na haar studie gaf ze nog een paar jaar les op de academie. Haar grote technische vaardigheid stelt de beeldhouwster in staat om elk beeld dat ze in haar hoofd heeft ook daadwerkelijk te maken. Geen pose is haar te ingewikkeld en in principe kan ze met alle modellen uit de voeten, of het nu gaat om een negentigjarige vrouw of om een jongeman van amper twintig.

De beelden uit wat ze haar 'Italiaanse periode' noemt, wijken enigszins af van de werken die ze na haar terugkomst in Amsterdam maakte. Aanvankelijk waren haar beelden zeer expressief van houding, met geïdealiseerde lichamen en gezichten. De beelden die ze sinds een jaar of drie maakt zijn wat ingetogener en eerder realistisch dan geïdealiseerd te noemen. Blokker is in haar werk niet op zoek naar een klassieke schoonheid. Authenticiteit en persoonlijkheid vindt ze veel belangrijker waarden. Daarin schuilt volgens haar de werkelijke schoonheid, die feitelijk staat voor levenskracht.

De mens is het enige onderwerp in het oeuvre van Lotta Blokker. Wat dat betreft sluit haar werk naadloos aan bij de renaissanceïstische traditie die ze uit haar Florentijnse jaren zo goed kent. Alleen als het beeld een mens van vlees en bloed is geworden, vindt ze haar kunstwerk geslaagd. Ze noemt zichzelf dan ook een perfectionist. Elk detail is belangrijk: de

Lotta Blokker, *Atlas*, 2005, brons, h. 180 x 120 x 120 cm cm

stand van het hoofd, het buigen van een arm, het krullen van een teen. Het contact met het model is essentieel. Gedurende het maken van een beeld reikt het model onbewust nieuwe mogelijkheden aan en stelt de beeldhouwster voortdurend haar doelen bij. Soms ziet ze pas in het allerlaatste stadium wat ze eigenlijk heeft gemaakt.

Haar beste beeld is altijd het beeld dat ze nog gaat maken. "Ik moet mezelf blijven uitdagen", zegt Blokker. "Ik wil vooruitkijken. Het kan immers altijd beter. Als ik om me heen kijk en zie wat er allemaal al voor moois is gemaakt in de beeldhouwkunst, dan raak ik niet gedemotiveerd, maar juist geïnspireerd. Dan denk ik: Die kwaliteit wil ik ook proberen te halen! Terwijl ik natuurlijk heel goed weet hoe moeilijk het is. Dus klaar, nee dat zal ik wel nooit zijn. Na elk beeld wacht er al weer een volgend beeld dat gemaakt wil worden."